

Bilag.

(Efterat Udvalget havde havt en Samtale med Justitsministeren, og Betænkningen var af-
fattet, har det erholdt en Skrivelse fra det kgl. Sundhedscollegium til Ministeriet af 25de Ja-
nuar meddeelt med den Bemærkning, at dens Indhold ikke havde forandret Ministerens An-
skuelse eller kunde foranledige ham til noget Skridt. Udvalget har ligesaa lidt som Mini-
steren kunnet ændre sine i ovenstaaende Be-
tænkning og de dertil knyttede Indstillinger ud-
trykte Meninger; men da det anseer det for sin
Pligt at bidrage Alt, hvad det formaaer, til
Sagens Oplysning for Landstingets Med-
lemmer, har det anmodet Ministeren om Til-
læggelse til at lade denne Skrivelse trykke som
Bilag til Betænkningen).

Det høie Justitsministerium tilstillede under
21de September 1866 Sundheds-Collegiet et
„Udkast til Lov om Udøvelse af Lægevirk-
somhed“, over hvilket det forlangte Collegiets Be-
tænkning, der ogsaa under 27de October s. A.
blev afgiven.

I den ministerielle Skrivelse hed det: „Ege-
som Ministeriet imidlertid ikke har kunnet an-
erkende Rigtigheden af de Betragtninger, der
ere blevne gjorte gjældende til Fordeel for den
aldeles fuldkomne Frihed i Afgangen til Ud-
øvelse af Lægevirkksomhed, navnlig naar den
udøves som Næringsvei, saaledes har Mini-
steriet fundet, at de Erfaringer, som ligge til
Grund navnlig for den nyere engelske Lovgiv-
ning, saa bestemt tale imod en saadan Ord-
ning af dette Forhold, at Ministeriet ikke har
kunnet indgaae paa en saadan, endelige bringe
den i Forslag.“

Selve Udkastets væsentlige Indhold var i
§ 1, at den ved den hidtil bestaaende Lovgiv-
ning bestemte Straf skulde stærkes, naar nogen
ikke Berettiget ved at tage Syge under Cuur
enten tilspøiede den Syge Skade eller under
Curen anvendte saadanne Midler, som findes

at være aldeles uhenfigtsmæssige; i § 2, at
udenfor saadanne Tilfælde vilde den til Læge-
praxis Uberettigede, som tog Syge i Cuur for
Betaling, være at ansee med Bøder, naar en
til Lægepraxis Berettiget under en imod ham
ved Politivretten anlagt Sag derpaa gjør Paa-
stand.

I sin under 27de October 1866 afgivne
Betænkning, hvortil man skal tillæbe sig at hen-
vise, udtalte Collegiet sig imod Henfigtsmæssig-
heden af de i de nævnte Paragraffer indeholdte
Bestemmelser, og navnlig imod § 2, der ifølge
Ministeriets Skrivelse udgik fra „Synspunktet
af uberettiget Indgrib i Lægernes Næringsret“,
og hvilken Paragraph Collegiet ansaae for at
ville blive enten aldeles uden Anvendelse eller
i modsat Fald at ville kunne foranledige „en
ny Slags obieuse Raugsprocesser“.

Collegiet kom saaledes sluttelig til det Re-
sultat, som det tillod sig at udtale, „at der
principaliter ikke findes tilstrækkelig Anledning
til for Tiden at foretage væsentlige Forandringer
i den bestaaende Quakksalveri-Lovgivning“, lige-
som det ogsaa udtrykkelig fremhævede i sin
Skrivelse, at „Collegiet med Ministeriet maatte
være enigt i, at det vilde være i høi Grad
farligt og stridende imod det Almindeliges Vel;
om der blev tilstaaet fuldkommen Frihed i Ab-
gangen til Udøvelsen af Lægevirkksomhed, lige-
som en saadan Frihed ikke heller findes i en
 eneste af Europas civiliserede Stater“.

Efter disse Forhandlinger, af hvilke det
tydelig fremgik, at det høie Ministerium i det
Væsentlige deelte Collegiets Anskuelse, har det
naturligen maatte berøre Collegiet smerteligt,
naar det høie Ministerium nu — og det uden
nærmere at æffe Collegiets Mening — har fore-
lagt et Udkast til en Lov, der factist giver „fuld-
kommen Frihed i Afgangen til Udøvelse af
Lægevirkksomhed“, og Collegiet, der ifølge sin
Instrux har Tilsyn med hele Landets Medicinal-
væsen og offentlige Sundhedsforanstaltninger,